

Del om Kjørselen paa de enkelte Dele af Banerne til og fra Bjerne, Silkeborg og særlig Herning, hvor jeg er bedst kjendt, idet Togene ikke komme til og fra dem saaledes, at det falder Landboerne nogenlunde bekvemt eller i alt Fald ikke saa bekvemt som tidligere. Dertil kommer, at heller ikke Togforbindelsen med Kjøbenhavn ved Hjælp af Ostbanen giver den gode Forbindelse som før. Den er ogsaa brudt. Men jeg skal henstille til Overveielse, da jo sikkert nok Jartplanen maa omlægges, at man kunde tage Hensyn dertil. Jeg vil indrømme, at Forholdene ere vanskelige at overse, da der kunde være forskjellige Ting at tage Hensyn til ved Endepunkterne; men jeg ser ikke rettere, end at der uden Forøgelse af Personel og Materiel i det Hele taget maatte kunne ske gode Forandringer. Nu gaar der tre hele Tog mellem Standerborg og Silkeborg, men de gaa ikke fra det ene Endepunkt af Banen til det andet; de gaa i Stumper og Stykker. Nogle Timer holde de her, og og nogle Timer holde de der. De kunne, saa vidt jeg kan se, forbindes saaledes, at der afgik tre hele Tog, hvoraf kun eet deltes ved et kort Ophold i Herning, saaledes at der altsaa blev mindre Kjørsel end efter den nu bestaaende Ordning, og dog mere tilfredsstillende baade i det Hele og i det Enkelte. Man kunde ogsaa tage to hele Tog over Stykket Standerborg—Herning; det blev endnu mindre Kjørsel, og saa en Stump Herning—Skjern—Bane. Det vil blive et saa stort Stykke mindre, som Herning—Skjern—Banen er stor efter den nuværende Plan, og det vil ikke have nogen Indflydelse paa Rentabiliteten. Noget Lignende vilde være Tilfældet, hvis man kjørte fra Skjern. Dermed skal jeg henstille denne Sag til velvillig Overveielse dels af den høitærede Minister, dels ogsaa af Finansudvalget, forsaavidt det i det Hele taget — hvad jeg antager — kommer til at behandle Jernbanespørgsmaalene med den høitærede Minister.

Da jeg har Ordet, er der enkelte Ting, jeg kunde have lyst til at sige et Par Ord om. Det er Smaating, som jeg er anmodet om fra forskjellig Side at fremdrage. Vi have paa Finansloven under Justitsministeriets Budget en Bevilling til Kysthospitalet af 15,000 Kr. + 5,000 Kr., og den skal anvendes, saavidt jeg kan skjønne, til Hjælp til fattige Syge og anvendes vistnok ogsaa saaledes. Nu er det mig bekjendt fra flere Sider, at der ikke er Saa, som søge til dette Hospital, og som ikke kunne komme ind derpaa. Hvori nu Vanskeligheden ligger, om det er, fordi der ikke er Plads, eller Pengemidlerne

ere utilstrækkelige, jeg veed det ikke; men det Væsentlige er jo da, at det bliver paatakt, og at de rette Vedkommendes Opmærksomhed bliver henledet derpaa, saa vil det nok ændres, enten ved, at Bevillingen bliver større, hvis det er Pengene, det storker paa, eller hvis det er Rum, det storker paa, der ved, at der sker en Udvidelse paa Kæbsnæs, eller at der bygges et andet Kysthospital et andet Sted i Landet. — En anden Sag vil jeg omtale med det Samme; man har om ikke en lignende Anstalt, saa dog en Kuranstalt ved Silkeborg. Jeg er fra flere Sider gjort opmærksom paa, at den bliver besjægt af Mlange, da det er en udmærket Kuranstalt; men det gjøres gjældende, at Opholdet der er saa dyrt, at det er umuligt — jeg vil ikke sige for Jattigfolk — men for de mindre Bemidlede at tage Ophold der, og man har derfor anmodet mig om at føre denne Sag frem, og om der ikke kunde ske en Ordning saaledes, at der blev bevilget Beløb til, at mindre Bemidlede kunne blive delagtige i dette Gode, saaledes at Folk, som i længere Tid have lidt af uheldbrekelige Sygdomme, maatte kunde blive hjulpede der. Jeg henstiller ogsaa dette til Overveielse. — Den ærede Kirke- og Undervisningsminister skal have Tak for den Bevilling, han søger paa Finanslovens § 21 II. 9, angaaende Opførelsen af en Kirke i Rind Sogn. Det er, som det ogsaa siges, et gammelt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som Befolkningen derovre med Glæde vil se gaa sin Løsning i Møde. Jeg antager, at Bevillingen bliver given. — Da Talen er om dette, vil jeg gjøre et Spørgsmaal, som har ligget mig paa Tungen i flere Aar. Der blev jo i 1882 nedsat en Kommission angaaende Omordningen af Sogneforholdene derovre. Jeg vil tillade mig at spørge, naar denne Kommission har afgivet sin Betænkning. Jeg har ventet at se den paa Thingets Bord, men har aldrig set den. Jeg har spurgt et af Kommissionens Medlemmer derom, men han vidste ikke Beste. Jeg tror, at det for disse kirkefattige Gæne — kirkefattige i Forhold til de store Afstande, der er til Kirke — vil være af Interesse, om den samlede Plan, der vel er tilstede, blev kundgjort saaledes, at man fik den at se. Jeg tillader mig tillige overfor den høitærede Kirke- og Undervisningsminister at gjøre opmærksom paa en anden Sag, som jeg ogsaa er bedt om at fremdrage, nemlig angaaende Kursus til Lærere. Vi have Bevilling til saadanne Kjøbenhavnsreiser, der benyttes meget og gjøre stor Nytte; men adskillige Lærere have yttret Ønske, om de ikke i Stedet for Opholdet i Kjøbenhavn kunde faae et Tilskud til Ophold paa Åstov